

Doplňujúci a pozmeňujúci návrh poslanca NR SR Jána SENKA,
ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 184/1999 Z. z.
o používaní jazykov národnostných menšín v znení zákona č. 318/2009 Z. z. a ktorým sa
menia a dopĺňajú niektoré zákony
Tlač 284

K Čl. I.

K bodu 3

1/ V § 2 ods. 1 sa číslo „15“ mení na číslo „20“.

Odôvodnenie:

Uvedený % jazykový prah je v súlade s ratifikovanou Európskou chartou regionálnych alebo menšinových jazykov Slovenskou republikou /(oznámenie Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky č. 588/2001 Z. z.).

2/ V § 2 ods. 2 sa po vete, ktorá končí slovami „nariadenie vlády Slovenskej republiky“ dopĺňajú nové vety, ktoré znejú „Zoznam označenia obcí podľa odseku 1 musí byť v súlade so Zákonom č. 191/1994 Z. z. a je súčasťou Registra označení obcí v jazykoch národnostných menšín (ďalej len „Register“) vedeného Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, do ktorého sa označenie v jazyku menšiny zapíše po schválení v odbornej Komisii na posudzovanie označení obcí zriadenej pri Ministerstve vnútra SR. Register bude vydaný nariadením vlády Slovenskej republiky.“

Odôvodnenie:

Zoznam označenia obcí v jazyku národnostnej menšiny by mal byť súčasťou Registra vedeného MV SR, do ktorého by sa označenie v jazyku menšiny zapísalo po schválení v odbornej Komisii na posudzovanie označení obcí zriadenej pri Ministerstve vnútra SR a bude vydaný nariadením vlády Slovenskej republiky

3/ § 2 ods. 3 znie:

/3/Občan Slovenskej republiky, ktorý je osobou patriacou k národnostnej menšine, má právo podávať písomné žiadosti orgánu štátnej správy, orgánu územnej samosprávy a územnou samosprávou zriadenej právnickej osobe /ďalej len orgán verejnej správy“/ v obci podľa odseku 1 a v obci, kde nadpolovičnú väčšinu obyvateľov tvoria príslušníci menšiny, môže jazyk menšiny použiť aj v ústnej komunikácii. Orgán verejnej správy v obci podľa odseku 1 môže poskytnúť odpoveď okrem štátneho jazyka aj v jazyku menšiny s výnimkou vydávania verejných listín. Znenie odpovede orgánu verejnej správy v jazyku menšiny má len informatívny charakter. Orgán verejnej správy zabezpečí informáciu o možnostiach použitia jazyka menšiny podľa prvej a druhej vety v sídle orgánu verejnej správy na viditeľnom mieste.

Odôvodnenie:

Zabezpečenie komunikácie príslušníka menšiny s orgánom verejnej správy v jazyku menšiny by vyžadovalo ovládanie a používanie jazyka menšiny úradníkmi verejnej správy, ktorí nie sú povinní ovládať jazyk menšiny. Ak by takúto povinnosť mali zabezpečiť obce, kde žije väčšina občanov slovenskej národnosti, museli by mať nepretržite k dispozícii jedného tlmočníka čo by znamenalo veľké finančné bremeno pre obce. Navrhované vládne znenie §2 ods. 3 ide nad rámec Charty, nerešpektuje rámec záväzkov platných pre SR.

4/ V novelizovanom § 2 ods.4 vypustiť nasledovnú časť navrhovaného znenia odseku „ v prípade, ak sa konanie začalo podaním v jazyku menšiny alebo“.

Odôvodnenie:

Každé správne konanie prebiehajúce na území SR sa vedie v štátnom jazyku (§7 ods. 1 zákona o štátnom jazyku) a účastníci konania nemôžu kedykoľvek počas konania používať jazyk menšiny. Súčasný znenie dostatočne jasne zabezpečuje právo príslušníkov menšiny získať rozhodnutie orgánu verejnej správy aj v jazyku menšiny.

5/ Vypustiť poznámku pod čiarou 3 návrhu zákona.

Odôvodnenie:

Súvisí s bodom 3 pozmeňujúceho zákona.

6/ §2 odsek 5 znie:

(5) Rodný list, sobášny list a úmrtň list v obci podľa odseku 1 sa vydáva v štátnom jazyku. Na požiadanie sa môže vydať aj v jazyku menšiny. Predmetné listiny v jazyku menšiny majú len informatívny charakter.

Odôvodnenie:

Matričné doklady sú verejnými listinami, ktoré sa podľa §3 ods. 2 písm. a) zákona o štátnom jazyku vydávajú v štátnom jazyku. Je otázne, kto by zodpovedal za údaje uvedené v matričnom doklade v jazyku menšiny, ak matrikár neovláda jazyk menšiny. Príslušníkom národnostných a etnických menšín je garantované právo na osvojenie si štátneho jazyka, tiež, že výkon práv príslušníkov národnostných a etnických menšín nesmie viesť k diskriminácii ostatného obyvateľstva (podľa čl. 34 ods. 3 Ústavy SR) a že orgány verejnej moci majú ústavne uloženú povinnosť primeraným spôsobom poskytovať informácie o svojej činnosti v štátnom jazyku (podľa čl. 26 ods. 5 Ústavy SR).

K bodu 7

7/ V navrhovanom §4 ods. 1 doplniť za slová „ v jazyku menšiny“ vkladajú slová „ ak je toto označenie zapísané v Registri v zmysle §2 ods.2 tohto zákona.

Odôvodnenie:

Zosúladenie so znením §2 ods. 2.

8/ V § 4 za ods. 4 sa vkladá ods. 5, ktorý znie:

„(5) Označenia obce v jazyku menšiny v obciach v zmysle §4 ods.1 a 3, označenia ulíc a iné miestne geografické značenia v jazyku menšiny v zmysle § 4 ods. 4 sa môžu používať len na územiach obcí podľa §2 ods.1, a môžu sa umiestňovať až po pomenovaní v štátnom jazyku, a nemôžu sa používať samostatne.“

Ďalšie odseky sa primerane prečísľujú.

Odôvodnenie:

Navrhované znenie sleduje uplatňovanie Zákona o štátnom jazyku v praxi a postavenia štátneho jazyka v spoločnosti popri používaní jazykov menšín. Zároveň sleduje vzájomné prepojenie štátneho jazyka a jazyka menšiny spôsobom, ktorý vedie k vzájomnému pochopeniu sa v geografickom názvosloví a ich osvojenie si na území, ktoré je definované zákonom.

9/ V novelizovanom §4 jeho ods. 5 (po prečíslovaní v zmysle pozmeňujúceho návrhu ods. 6) sa dopĺňa za navrhované znenie veta, ktorá znie:

„Označenie v jazyku menšiny sa môže umiestňovať až po pomenovaní v štátnom jazyku, a nemôže sa používať samostatne.“

Odôvodnenie:

Navrhované znenie sleduje uplatňovanie Zákona o štátnom jazyku v praxi a postavenia štátneho jazyka v spoločnosti popri používaní jazykov menšín a sleduje vzájomné prepojenie štátneho jazyka a jazyka menšiny spôsobom, ktorý vedie k vzájomnému pochopeniu sa v geografickom názvosloví a ich osvojenie si obyvateľmi na území, ktoré je definované zákonom.

10/ V § 4 odsek 6 sa dopĺňajú vety posledná veta, ktoré znejú:

„Nápisy a oznamy podľa predchádzajúcej vety sa vždy umiestňujú až za znením v štátnom jazyku, a nemôžu sa používať samostatne. Veľkosť písma textu v jazyku menšiny nemôže byť väčšia ako veľkosť textu písma v štátnom jazyku.“

11/ V § 4 odsek 7 sa na záver dopĺňajú vety, ktoré znejú:

„Nápisy podľa predchádzajúcej vety sa vždy umiestňujú až za znením v štátnom jazyku, a nemôžu sa používať samostatne. Veľkosť písma textu v jazyku menšiny nemôže byť väčšia ako veľkosť textu písma v štátnom jazyku.“

Odôvodnenie:

Navrhované znenie príslušných odsekov majú za cieľ uplatňovanie prepojenie štátneho jazyka a jazyka menšiny spôsobom, ktorý vedie k vzájomnému pochopeniu sa obyvateľstva na národnostne zmiešanom území.

12/ Vypúšťa sa celé znenie navrhovaného bodu 8.

Odôvodnenie:

Navrhované znenie je zbytočné. Podmienky platnosti výsledkov miestneho referenda a ich zverejňovanie upravuje § 11a zákona č. 369/1990 Zb. v znení zákona č. 102/2010 Z. z. ,ktorým sa mení a dopĺňa zákon SNR č. 369/1990 Zb. ako aj Zákon č. Národnej rady Slovenskej republiky č. 191/1994 Z. z. o označovaní obcí v jazyku národnostných menšín.

13/ Vypustiť navrhované znenie v bode 11.

Odôvodnenie:

Navrhované znenie je problematické uplatniť v praxi. Takto zadefinovaná úloha pre predmetné zariadenia je ťažko realizovateľná. Nespochybnujeme schopnosť komunikovania personálu s pacientom, určenie správnej diagnózy, ako aj realizovanie čo najoptimálnejšej formy zabezpečovania liečenia či výchovy, ale zároveň sa nám nezdá vhodné, aby tento komunikačno – eticko – realizačný a praktický problém bol riešený paragrafovým znením v zákone.

K bodu 12 novelizovaného zákona

14/ V § 5a odsek 1 sa za poslednú vetu vkladá veta, ktorá znie:

„Oznamy a informácie v jazyku menšiny sa môžu umiestňovať a používať až po oznamoch a informáciách v štátnom jazyku, a nemôžu sa používať samostatne.“

15/ V § 5a odsek 3 znie:

„(3) Informácie na príležitostných tlačovinách určených pre verejnosť na kultúrne účely, katalógy galérií, múzeí, knižníc, programy kín, divadiel, koncertov a ostatných kultúrnych podujatí sa v obci podľa § 2 ods. 1 vydávané z verejných zdrojov sa môžu popri štátnom jazyku vydávať aj v jazyku menšiny pričom sa informácie v jazyku menšiny môžu umiestňovať až po informáciách v štátnom jazyku, a nemôžu sa používať samostatne.“

16/ V § 5a sa za odsek 4 vkladá nový odsek 4, ktorý znie:

„(4) Príležitostné tlačoviny určené pre verejnosť na kultúrne účely, katalógy galérií, múzeí, knižníc, programy kín, divadiel, koncertov a ostatných kultúrnych podujatí, ktoré sú v obci podľa § 2 ods. 1 vydávané z iných ako verejných zdrojov sa môžu vydávať v jazyku menšiny, pričom základné informácie musia byť uvedené aj v štátnom jazyku.“

Odôvodnenie:

Navrhované znenie príslušných odsekov majú za cieľ uplatňovanie prepojenie štátneho jazyka a jazyka menšiny spôsobom, ktorý vedie k vzájomnému pochopeniu sa obyvateľstva na národnostne zmiešanom území.

K bodu 20

17/ Vypúšťa sa celý navrhovaný § 8a.v bode 20 návrhu zákona.

Odôvodnenie:

Ponecháva sa v platnosti Zákon NR SR č. 191/1994 Z. z.

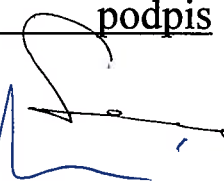
18/ V Čl. IV sa v navrhovanom § 1c do poznámky pod čiarou k odkazu 1c dopĺňa znenie odkazu 1c o znenie:

„a Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 191/1994 Z. z. o označovaní obcí v jazyku národnostných menšín v znení zákona č. 318/2009 Z. z.

Odôvodnenie:

Označovanie obcí bude v súlade aj so znením Zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 191/1994 Z. z. o označovaní obcí v jazyku národnostných menšín v znení zákona č. 318/2009 Z. z.

Návrh hlasovania samostatne o bodoch 1, 4, 6, 8, 13, spolu o bodoch 2 a 7, spolu o bodoch 3 a 5, spolu o bodoch 9 – 11, spolu o bodoch 12, 17, 18, spolu o bodoch 14, 15, 16.

P. č.	meno, priezvisko	podpis
1.	Ján Souček	
2.	MAREK MAĎARIČ	
3.	DUSAN ČAPLOVÍČ	
4.	MIKULÁŠ KRAJKOVIC	
5.	Paul COCA	
6.	Vladimír MATEJICEK	
7.	Jaroslav BAČKA	
8.	Dusan Benšlavy	
9.	Lubos Martinek	
10.		
11.	Peter SUCHA	
12.	MARIÁN SALON	
13.	Lybica ROSKOVÁ	
14.	JÁN RICHTER	
15.	MAGDA KOŠŤOVÁ	
	ANDRÉS KOLÉSIK	
16.	PETER PELEGRI	
17.	JANA LAŠÁKOVÁ	